क्षत्रियास्तेमहात्मानःशूराःसमितिशोभनाः॥ आशिषःपरमाःप्राप्तानशोच्याःसर्वएवहि॥ १९॥ आत्मानमात्मनाश्वास्यमाशुचःपुरुषर्षभ ॥ नाद्यशोकाभि
भूतस्त्वंकायमुत्स्रष्टुमर्हसि॥ २०॥ मातापितृसहस्राणिपुत्रदारशतानिच॥ संसारेष्वनुभूतानिकस्यतेकस्यवावयं ॥ २१ ॥ शोकस्यानसहस्राणिभयस्थान
शतानिच॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितं॥ २२॥ नकालस्यप्रियःकश्चिन्नद्वेष्यःकुरुसत्तम ॥ नमध्यस्थःक्वचित्कालःसर्वकालःप्रकर्षति ॥ २३ ॥ का
लःपचतिभूतानिकालःसंहरतेप्रजाः॥ कालःसुप्तेषुजागर्तिकालोहिदुरतिक्रमः॥ २४ ॥ अनित्यंयौवनंरूपंजीवितंद्रव्यसंचयः ॥ आरोग्यंप्रियसंवासोगृद्ध्येदे
षुनपंडितः॥ २५॥ नजानपदिकंदुःखमेकःशोचितुमर्हसि॥ अप्यभावेनयुज्येततच्चास्यननिवर्तते॥ २६॥ अशोचन्प्रतिकुर्वीतयदिपश्येत्पराक्रमं ॥ भैषज्य
मेतद्दुःखस्ययदेतन्नानुचिंतयेत्॥ २७॥ चिंत्यमानंहिनव्येतिभूयश्चापिप्रवर्धते॥ अनिष्टसंप्रयोगाच्चविप्रयोगात्प्रियस्यच॥ २८ ॥ मानुषामानसैर्दुःखैर्दह्यं
तेचाल्पबुद्धयः॥ नार्थोनधर्मोनसुखंयदेतदनुशोचसि॥ २९॥ नचनापैतिकार्यार्थात्त्रिवर्गाच्चैवहीयते ॥ अन्यामन्यांधनावस्थांप्राप्यवैशेषिकींनराः॥ असं
तुष्टाःप्रमुह्यंतिसंतोषंयांतिपंडिताः॥ ३०॥ प्रज्ञयामानसंदुःखंहन्याच्छारीरमौषधैः॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्यंनबालैःसमतामियात्॥ ३१ ॥ शयानंचानुशेतेहि
तिष्ठंतंचानुतिष्ठति॥ अनुधावतिधावंतंकर्मपूर्वकृतंनरं॥ ३२॥ यस्यांयस्यामवस्थायांयत्करोतिशुभाशुभं॥तस्यांतस्यामवस्थायांतत्फलंसमुपाश्नुते॥३३॥
येनयेनशरीरेणयद्यत्कर्मकरोतियः॥ तेनतेनशरीरेणतत्फलंसमुपाश्नुते ॥ ३४ ॥ आत्मैवह्यात्मनोबंधुरात्मैवरिपुरात्मनः ॥ आत्मैवह्यात्मनःसाक्षीकृतस्या
पकृतस्यच॥ ३५॥ शुभेनकर्मणासौख्यंदुःखंपापेनकर्मणा॥ कृतंभवतिसर्वत्रनाकृतंविद्यतेक्वचित्॥ ३६॥ नहिज्ञानविरुद्धेषुबद्धपायेषुकर्मसु॥ मूलघाति
षुसज्जंतेबुद्धिमंतोभवद्विधाः॥ ३७॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप० धृतराष्ट्रविशोककरणेद्वितीयोऽध्यायः॥ २॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥

धृतराष्ट्रउवाच सुभाषितैर्महाप्राज्ञशोकोयंविगतोमम॥ भूयएवतुवाक्यानिश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः॥ १॥

तच्चदुःखंच ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ कार्यार्थान्नापैतीतिनअपित्वपैत्येव ॥ ३० ॥ ३१॥३२ ॥ अवस्थायांयौवनादिरूपायां ॥ ३३ ॥ येनेति स्थूलेनदेहेनकृतंतत्तेनैवभुज्यते मनःकृतंचेत्तेनैवभु
ज्यतेत्वमादौ ॥ ३४ ॥ अपकृतस्यायथार्थस्य ॥३५ ॥ ३६ ॥ मूलंशरीरं ॥ ३७ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥७॥ सुभाषितैरिति॥ १ ॥

Digitized by Google